

Kun näin Heikin siinä päiväkodin pihalla ensimmäisen kerran tiesin että tuo tuossa on pelastava prinssi,joka pelastaisi minut tästä kauheasta avioliitosta.Jaksoin jopa monta kuukautta eteenpäin kun ajattelin Heikin ihania silmiä ja hymyä.Vaikka kuinka yritin kestää omassa parisuhteessani en vain voinut enään kestää niitä nyrkin iskuja,niitä kylmiä sanoja ja katseita. Joskus harvoin meillä oli hyvin. Hyvin harvoin. Minun mieheni oli sika,tunteeton joka ajatteli itseään. Meillä ei ole ikinä ollut oikein kiinnostava seksielämä joten kaikaipasin jotain jännitystä elämääni. Jotain,tunnetta että saisin tuntea itseni taas halutuksi ja rakastetuksi. Pysyin nykyisessä suhteessani vain lasten vuoksi,tiesin että mieheni ei antaisi lapsia minulle jos jättäisin suhteemme. Joten päätin pysyä siinä vasten tahtoani.Mutta jokin sinä päivänä muuttui. Olimme muuttaneet uuteen asuntoon ja lasten täytyi vaihtaa päiväkotia. Se oli ehkä elämäni tärkein käännekohta. Kaikki alkoi niin pienellä ja viattomalta tavalla moikattiin kun tavattiin ja vaihdettiin muutama sana. Hänellä oli myös vaimo. En olisi koskaan uskonut että ihastukseni saisi vastakaikua,mutta eräänä päivänä sain todistaa jotain aivan muuta. Oli toukokuun loppu ja meillä oli päiväkodilla kevätjuhla ja Heikki tuli sinne yksin. Minä olin kauniisti pukeutunut tuota juhlaa varten,tunsin itseni hyvin kauniiksi. Heikki tuli istumaan minun taakseni,kuiskasi kuinka kauniilta näytäkään tänään. En voinut muuta kun punastua.Kukaan ei ollut aikoihin sanonut minua kauniiksi vaikka tiesin että olen kaunis mutta halusin kuulla sen joltain muulta. Tunsin koko kevätjuhlan ajan Heikin henhityksen niskassani ja hänen tuoksunsä nenässäni.Sekaisin päin halusta koskettaa häntä. Sitten tapahtui jotain odottamatonta,jota en koskaan uskonut tapahtuvan minulle, Heikki kuiskasi nähdään illalla? Mietin vastausta kauan. Mietin miten pääsen kotoa lähtemään ilman epäilystä? Mietin miksi Heikki halusi nähdä minut? Minulla oli tuhat ja yksi kysymystä mielessäni,mutta vastasin kuitenkin "nähdään vaan" Heikki sanoi minulle paikan ja ajan. Sydämeeni pomppi.Koko koti matkan sydämeni hakkasi ja hengitykseni salpasi.Pääsin kuin ihmeen kaupalla lähtemään kotoa,lähdin tyttöjen kanssa jumpalalle.Ajoin kiireesti sovittuun paikkaan,ja siinä hän oli. Hän seisoj ja odotti minua.Hän tarttui kädestäni kiinni ja vei minut autonsa takapenkille. Hän sanoi minulle:-Olen odottanut tätä kauemmin kuin koskaan uskot,siitä päivästä lähtien kun sinut ensi kertaa näin. En vastannut mitään olin vain hiljaa,ej siinä tarvinnut sanoja. Hän kosketti reittäni,alkoi hyväilemään ihoani. Tuntui kuin olisin taivaassa. Samalla ajatus perheestäni vihlaasi ohimoani,mutta en siinä hetkessä kyennyt enään vastustamaan. Kukaan ei koskaan ollut halunnut minua näin paljon,enkä minä halunnut ketään koskaan yhtä paljon. Heikin käsi siirtyi jalkoväliini hän siirsi pikkuhousuni ja alkoi hyväilemään minua.Samalla hän suuteli minua joka paikasta,hän sai huutamaan minut halusta. En tiennyt että näin voi tuntea. Heikki oli niin komea ja hellä. Hän osasi käsitellä minua ihan täydellisesti. Hän oli hyvin miehekäs ja lihaksikas. Tunsin itseni.hyvin kauniiksi ja siroksi hänen kanssaan. Hassua oli se että hän ei tiennyt elämästäni mitään,minä en tiennyt hänen elämästään mitään. Mutta se ei haitannut halusin elää hetkessä ja tässä kiihkon ja halun vallassa. Heikki sai minut tulemaan useasti kukaan ei ole aikaisemmin pystynyt siihen. Hän halusi tavata uudelleen. Emme puhuneet sen koommin,mutta sovimme että ehkä tapaisimme uudelleen. Tuntui kuin olisimme kaksi planeettaa joiden kurssit kohtasivat. Tuntui että näin tähdet määräisivät. En vielä tiedä mitä tästä tulee,mutta yhden asian tiedän että sain kokea jotain ainut laatuista vaikka vain hetkisen en tunne surua jos tämä päättyy vaan tunnen iloa että sain sen kokea.Palasin kotiin jossa odotti tyhjä elämä,kylmyys ja välinpitämättömyys. Toivon että kuulen Heikistä vielä. Näemmehän me melkein joka päivä päiväkodilla mutta tahtooko hän vielä olla kanssani? En kuullut Heikistä koko kesänä mitään,en edes sattumalta. Alkoi uusi tarhakausi ja toivoin että näkisin Heikin. Olin ajamassa päiväkodilla kun näin Heikin auton parkki paikalla ja sydämeni alkoi tykyttää. Tuntui ettei henki kulje ja aloin jo hermostua. Sitten päätin vain rohkeasti kävellä

sisään ja ottaa vastaan mitä tulee. Vein lapset sisään päiväkotiin en nähnyt Heikkiä. Lähdin autolleni kunnes kuulin että Heikki kutsui minua. Kävelin hänen autolleen ja hän pyysi minua illalla luokseen. Hän kertoi että on eronnut kesän aikana ja on muuttanut pois vaimonsa ja hänen yhteisestä kodista. Sanoin hänelle että en oikein tiedä onko se hyvä ajatus ja sanoin että mietin asiaa. Mietin asiaa kuumeisesti, enkä tiedä mitä minun täytisi tehdä? Elätkö omaa unelmaani vai hajitanko perheeni? Tukahdutanko omat tunteeni vai elätkö onnellisena ja otan hypyn tuntemattomaan? En tiedä, se on jo tai jota miettimään jään. TARINAAN SEURAA JATKOA